

Torsdag 4. maj 2006

Afgang hjemmefra over middag

Ankomst kl 21:00 på Hotel Panoramic.

Ankommet var: Gert, Henrik, Søren, Matti, Søren, Jan, Finn, Lasse og undertegnede.

Lejlighederne lå på henholdsvis 9. 10. og 11. etage lige ved trappen oven over hinanden, så på trods af forskellige etager var afstanden kort.

Finn var kørende i varevogn og havde derfor en del cykler bag i – der ud over fik Gert indviet sin nye cykelholder til 3 cykler.

Middagen blev lidt sen – kl. 21:00 sad de 8 andre og ventede på os i restauranten på Hotel Panoramic – vi trådte ind af døren lige præcis da der skulle serveres store kolde Weissbeer – det kan man kalde timing!

Der var meget stille på hotellet en sådan torsdag aften – vi havde restauranten helt for os selv, så Frau Wolf (som ikke var så gammel som navnet måske antyder) havde god tid til at servicere os!

Det blev selvfølgelig til traditionel tysk mad – Jägersnitchel, wienersnitchel og lignende.

Efterfølgende blev fredagens rute diskuteret og planlagt på et af værelserne over et glas rødvin eller to. Ud over ruteplanlægningen var der mange diskussioner om vinen smagte af "prop" eller ej!

Lidt over midnat gik vi til køjs – vi boede 2 i tre af værelserne og 3 i et enkelt værelse.

Fredag 5. maj 2006

Væguret ringede kl 07:30

Første krise

Fredag morgen var der stor krise på 11. etage – vi havde ingen kaffe! Vi forudså at det ville være tvivlsomt vi kunne gennemføre dagens rute uden kaffe! Vi fik os dog tygget igennem: yoghurt, havregryn og müsli trods kaffe abstinenserne.

Finn – der til dagligt gør sig inden for catering branchen – havde medbragt ingredienserne til, at vi

selv kunne smøre nogle rigtige lækker sandwichs (forskellige sandwich brød, salater, tomater, skinke, kylling, roastbeef, bacon, ost m.m.). Alle dagene kl 08:30 stod den på smøring af dagens madpakke.

Matti – der ikke selv cykler – havde tilbudt at køre "servicebil" og kunne derfor medbringe vores mad, vand, skiftetøj, værktøj i varevognen. Desuden havde Finn sørget for, at der var en hel kasse bananer og æbler med i bilen. Derudover viste Matti sig at være en ivrig fotograf, der nåede at tage 300 digitalbilleder og et enkelt filmklip på alle dagene. Servicebilen var et absolut hit – det gjorde en stor forskel i forhold til tidligere år, hvor der var blevet kørt uden servicebil!

Der var lidt spænding på inden den første tur – specielt hos Lasse, der i forvejen havde meldt ud, at "*han absolut ikke kunne tabe en bjergspurt til nogle af de jyske bonderøve*".

Kl 09.00 startede 8 forventningsfulde ryttere og en chauffør ud fra hotellet med sol fra en hel blå himmel. Det var ideelt cykelvejr – hverken for varmt eller for kold – først på dagen var temperaturen 21 grader, senere nåede den 24 grader

15% åbner ballet.

Vi startede i fornuftigt tempo mod St. Andreasberg, hvor dagens første udfordring ventede med en rigtig lang stigning over flere kilometer. På den del der gik gennem St. Andreasberg by steg vejen med hele 15%, hvilket fik sveden frem på overlæben af alle. Som på alle efterfølgende stigninger, kom der hurtigt stor spredning på feltet, da alle på sådanne skrappe stigninger må finde sit eget tempo for ikke at "eksplodere".

Lasse, der havde meldt ud at han ville tage alle bjerg og bakkespurter, lå til at vinde det første bjerg, men "nej" tænkte Henrik sikkert "*den Københavner snude skal ikke have lov at vinde*", og med en heftig spurt på den sidste del, fik han henvist Lasse til en 2. plads.

Lasse's intention om, at tage alle bjergspurterne var derfor allerede forpurret på første bjerg!

Normalt er Jan rigtig god til at køre op af, men hele dagen sad han og "lurpassede" lige bag de forreste på stigningerne – eller helt bagerst på transportstykkerne!

Fart over feltet fra Sonnenberg

Efter en kort pause fortsatte vi mod Sonnenberg, hvor det skiftevis gik op og ned. Fra Sonnenberg gik det ned ad over 4- 5 km – og med en god bred vej, næsten ingen trafik og vinden i ryggen, var der lagt op til de helt store hastigheder. Og der blev trådt til og ned i aerodynamisk stilling, hvilket medførte hastigheder fra 80 og helt op til 93 km/t , som Søren præsterede med sin frygtløse kørsel.

I bunden blev der drejet til højre mod Glockenberg, hvor vi over en længere strækning kom til at køre langs Stau See. Vi fortsatte videre gennem Oker med Goslar.

Der blev også tid til at fejre fødselsdag – mens vi cyklede – blev der sunget fødselsdagssang for turens alderspræsident – Søren – som fyldte 54 år. Det blev ligeledes til hurraråb på både dansk og svensk maner!

Fra Goslar begyndte vi opstigningen Königsberg, hvor der igen var dømt "fri fyr". På vej op havde Gert åbenbart trådt så hårdt i pedalerne, at pedalarmen sad løs, så der blev brug for assistance fra Servicevognen, således Gert kunne køre videre!

På toppen var der opsamling inden vi kørte en kilometer ned til Grannestausee, hvor vi fandt en lille beværtning på en campingplads, hvor vi kunne nyde drikkevarer, samt vores medbragte sandwich. Siddende i bar overkrop i solen kunne det første kop kaffe i et helt døgn indtages. Flere benyttede ligeledes pausen til at skifte til tørt cykeltøj.

Op ad bakke

Efter en times frokostpause fortsatte vi turen mod Zellerfelt og herefter mod den nedkørsel vi tidligere på dagen havde taget i rasende fart. Nu var det i stedet en opkørsel på 3- 4 km i modvind, der steg 7-8% og nogle steder 12%, så det var hårdt arbejde. Gert's problemer med pedalarmen var heller ikke løst permanent – efter pedalen var spændt var den løs igen efter få kilometer.

Efter Sonnenberg gik det i rasende fart mod St. Andreasberg og ned igennem byen samme vej som vi var kommet op – her kunne vi rigtig se hvor lang og stejl opstigningen egentlig havde været.

Efter St. Andreasberg ville jeg ikke stå tilbage for lillebror Gert, så det var min tur til at have tekniske

problemer. Kransen bag på cyklen havde arbejdet sig løs, således de yderste 4 tandhjul ikke kunne bruges. I selskab med Søren kunne jeg dog ved egen hjælp fragte mig hjem som de sidste!

Vi var hjemme lidt før kl 15:00
Dagens etape var på 106 km og 1632 højdemeter (15,4 højdemeter/km), der blev gennemført i en rasende fart på over 27 km/timen. Effektiv køretid 03.54. Max stigning 15%.

Cykelbutikker i Harzen

Gert skulle have løst sit problem med pedalarmen hos en cykelhandler, da det ikke kunne løses af os selv. Efter flere forgæves forsøg, fandt han sammen med Søren F. en cykelhandler der havde andet end 3-hjulede cykler og city-bikes, klokken 5 minutter i lukketid (17.55) i Gieboldehausen. Der skulle en hel ny pedalarm til, da navet i den defekte var fuldstændig flækket. Resultatet blev en aluminiums pedalarm til 28 €, som skulle matche carbon pedalarmen på den anden side!

Flere af os andre benyttede lejligheden til at besøge kurområdet på hotellet, som vi havde fuldstændig for os selv. Ingen tyske badenymfer! Der blev mulighed for at svede lidt mere med en tur i sauna og efterfølgende i dampbad. Højdepunktet var en stor kold Weissbeer af udgaven Kristal (andre valgte dunkel eller hell) i baren, som smagte utroligt godt oven på dagens strabasser.

Efterfølgende skulle der handles ind i den lokale Lidl – kaffe, øl, chokolade og salve til Lasse's sarte og forbrændte lår og arme!

Gensyn

Fredag aften tog vi alle ind til byen for at besøge den restaurant vi med succes havde benyttet sidste år – og vi fik nøjagtig det samme bord og helt utroligt, var det den samme tyske "Heidi" der igen i år betjente os.

Det blev til en rigtig god middag – Entrecotes menu for 3 med masser af garniture, som jeg delte sammen med Jan og Lasse – og dertil en god flaske Shiraz rødvin.

Efterfølgende var der hyggeligt samvær på et af værelserne med mere af Finn's medbragt rødvin – en herlig Valpolicella Ripasso.

Det sidste 3 ryttere på turen skulle først ankomme i løbet af aftenen, da politimesteren i Skanderborg ikke var gået med til, at lukke stationen fredag. De blev dog en hel forsinket pga af ventetid på motorvejen i 2 timer, så først kl 00.30 ankom Henrik, Michael og Michael til hotellet.

Godnat lidt over midnat!

lb

Starten på dette års Harzen tur var lige på og hårdt med 15% stigningen op igennem St. Andreasberg – den gav virkelig sved på panden og høj puls fordi den var så lang! Jeg sad flere gange og bandede over, at de forreste bare var fortsat uden at holde. Jeg havde forstået det på den måde, at vi lavede opsamling foroven i byen – det blev i stedet et stykke uden for byen!

Det var rigtig fedt at køre ned af efter Sonnenberg – jeg fik en ny personlig hastighedsrekord på 83 km/timen. Jeg kunne godt have kørt hurtigere, men jeg turde simpelt hen ikke!

Jeg syntes turen langs søen/dæmningen var rigtig flot – ligeledes de mange hyggelige byer vi kørte igennem!

Udfordringen for mig den dag var helt klart de 15% i St. Andreasberg og stigningen op mod Sonnenberg sidst på turen.

Sidste år var jeg kandidat til vandrepokal – i år havde jeg ingen problemer på Sonnenberg eller St. Andreasberg.

Eneste minus var et problem med den bagerste krans på cyklen – det fik vi dog fikset efter tilbagekomsten på hotellet – jeg mistede dog derved muligheden for en ellers sikker spurtsejr 😊

Lørdag 6. maj 2006

Kongeetapen

Igen lørdag vågnede vi til sol fra en skyfri himmel. Der var tid til turens "Kongeetape" – og denne dag med hele 11 ryttere og en servicevogn til start.

En flok frygtløse ryttere kaster sig ud på "Kongeetapen" - Hotel Panoramic i baggrunden.

Kl 09:00 lagde vi ud lige på og hårdt ved at køre op af lige fra udkanten af Bad Lauterberg og op mod

Oderstausee, hvor vi passerede over dæmningen – vi skulle over vores "eget" berygtet Gribbebjerg, som vi fandt under sidste års tur! Over "Gribbebjerg" (Stöberhai) på de smalle veje og stier er bilkørsel ikke tilladt!

Første besøg på Gribbebjerg

De første 3- 4 km op til toppen var på grusvej, men det lykkedes alligevel at komme op i samlet trop – derefter gik det ned ad på asfalt med fulde gardiner til Wieda.

Efter opsamling i Wieda gik det op ad de første mange kilometer med 5-6% mod Braunlage, det benyttede "tempo-kongerne" til at sætte sig i front og prøve hinanden af! Feltet blev derfor hurtigt spredt i mindre grupper.

Efter Braunlage blev der drejet til højere mod Elend, hvor vi kom ind i det gamle Østtyskland. Fra Elend fik vi den første opvarmning til opgøret med Brocken. Den bød først på bro-sten og efterfølgende en stigning op mod Schierke. Her gjorde vi et mindre ophold ved varevognen, hvor flere benyttede lejligheden til tøjskifte og indtagelse af: bananer, energibarer og gels. Da det ikke er muligt at køre i bil op til Brocken, var Matti taget i forvejen og taget togturen på 50 minutter mod toppen. Vi kunne heldigvis tage de 8 kilometer mod toppen hurtigere på cykel!

Brocken krævede sine ofrer

Den mest prestigefyldte etape på turen blev skudt i gang og rigtig mange havde en ide om at ville vinde. Efter et "skind-udbrud" efter kun 200 meter fra bunden af lb, fik: Henrik, Henrik "Simon", Lasse, Finn, Michael, Gert og Jan lov at køre. Herefter fulgte en ny gruppe med: Søren, Michael og lb – her efter fulgte Søren F. som havde dårlige ben på dette bjerg.

Mod toppen af Brocken i 1140 meter højde er det ikke bare stigningen der er en udfordring – vejen/asfalten mindede mest om en pukkelpist, hvor det hele tiden gjaldt om at finde det mindst ujævne spor mod toppen. Da det var lørdag og godt vejr, havde mange tyskere valgt at tage på vandretur til Brocken, hvorfor der specielt på den sidste kilometer mod toppen ikke bare skulle findes en vej gennem puklerne, men også igennem utallige vandrer.

De grupper der var blevet dannet fra starten blev hurtigt splittet, da man hver især må køre med de ressourcer man har til rådighed. Det var dog ikke alle der havde indset dette – enten på grund af for dårlig

træningsmæssig forberedelse eller manglende bjerggearing. At køre op af en stigning som Brocken over så mange kilometer med 23 tænder bag på som det højeste, kræver en rigtig god motor – en motor som de færreste motionister er i besiddelse af. Det måtte Henrik og Michael sande på de sidste kilometer, hvor de begge måtte af cyklen for at komme hæfterne igen. For Henrik – der sidste år vandt bjergtrøjen på Brocken – var det en sand nedtur, men han gik fuldstændig kold på de sidste kilometer.

Bjerget blev i år vundet af Lasse foran Gert, Jan, Finn, Henrik "Simon", Ib, Henrik, Michael, Michael, Søren og Søren F..

Nogle var mere mærket af indbyrdes opgør mod toppen end andre. Lasse, som vandt etappen, var ved at få krampe i låret på de sidste 500 meter. Han skulle i hvert fald ikke over flere bjerge den dag mente han. Tudefjæset forsvandt dog og han kom igennem resten af dagen!

Opholdet på toppen af Brocken blev dog kort, da der blæste en kold vind på toppen. Nedturen fra toppen var heller ikke nogen fornøjelsestur – for ikke at risikere at få styret slået ud af hånden på den meget ujævne nedkørsel, skulle man ned i "hornet" og have godt fat i bremsegrebet, da der hele tiden skulle bremses ned for ikke at ryge i et hul eller hen over en stor asfalteret pukkel. Denne nedtur kostede et helt sæt bremseklodser for de fleste og ømme skulder og arme for de fleste.

Tilbage i Schierke holdt vi frokostpause, mens vi ventede på at vores "service-chef" – Matti – vende tilbage med toget.

Efter en times pause fortsatte turen tilbage over Elend mod Sorge. En mountainbike rytter på en Principia ramme skulle dog lige først have "baghjul". På vej mod Sorge opstod der en større diskussion mellem de to kaptajner: Gert og Henrik, da det viste sig at vi var på vej mod Moskva i stedet for i en mere vestlig retning mod Sorge. Inden vi nåede helt til Moskva fik vi styr på kortene igen – og vi måtte et stykke af vejen tilbage samme vej.

Fra Sorge gik det efter en 10% stigning – flankeret af pigtråd i rigtig Østtysk stil – mod Hohegeiss, selvfølgelig med de vanlige opgør på stigningerne.

Fra Hohegeiss var det en suveræn lækker lang nedkørsel mod Zorge, hvor der blev afprøvet, hvad materiellet og teknikken kunne klare af fart. Sædvanen

tro, var det Søren der skød r... godt i vejret, ned i aerodynamisk stilling og af sted uden frygt og på noget tidspunkt at røre bremserne.

Fra Zorge var der en enkelt stigning på vejen mod Wieda, hvor der var en kort opsamling inden dagens sidste og frygtet møde med "Gribbebjerg". Denne gang skulle "Gribbebjerg" bestiges fra den anden side i forhold til morgens møde bjerget. Det var også her, at vi sidste år havde et møde med "Gribben". Denne side er – trods en asfalterede sti – meget hårdere end gruset på den anden side. Der gives ikke mange muligheder for hvil på vej op – og flere havde også gevaldige kriser på vej op. Det lykkes dog for alle at komme op til toppen uden de skulle samles op af Matti – der mod de gældende færdselsregler på denne strækning, kørte servicebilen over "Gribbebjerg".

På toppen var det tid til at samle kræfter mens de sidste ryttere trætte og slidte nåede toppen. Der var ligeledes en vis fryd over, at der endnu ikke havde været nogle punktering trods de dårlige vejforhold vi havde været igennem. Denne fryd viste sig dog at være lidt for tidlig – på den efterfølgende nedkørsel på grusvejen, fik Finn turens eneste punktering. Finn valgte at smide cyklen bag i servicebilen og ordne punkteringen tilbage ved hotellet.

Deltagerne var betydeligt mere "slidte" efter lørdagens kongeetape inden de havde været fredag, men alle var godt tilfreds med dagens rute trods de ekstra kilometer fejlaflæsningen af kortet havde givet.

Dagens etape var på 112 km og 2094 højdemeter (18,7 højdemeter/km), der blev gennemført med et gennemsnit på 22,3 km/timen. Effektiv køretid 5 timer. Max stigning 13% Gennemsnittet vil være højere for en del af de andre ryttere, som var hurtigere på toppen af stigningerne.

Lørdag aften var det 12 forholdsvis friske "knægte", som besluttede at besøge den baltiske restaurant Miro, som trakteredede med mad, som de fleste fandt både godt og billigt. Drikkevarer, 400 gram mør pebersteak med garniture til under 150 kr – det kan ikke gøres meget billigere, hvis man vil have ordentlig mad.

Efter en god gang "mande-hørm" på restauranten og efterfølgende på hotellet, var det godnat over midnat!

Kommentarer lørdag:

lb

En rigtig god tur. Jeg fandt mit eget tempo op af Brocken, som jeg kunne holde hele vejen op. Det samme gjord sig gældende på "Gribbebjerg", hvor jeg sidste år havde meget store kriser og kun med hjælp fra andre kom over "bjerg". I år lykkes det ved egen hjælp og fornuftigt tempo, at kommer op. Jeg synes dog, at "Gribbebjerg" er utrolig hård – nok specielt fordi den kommer til sidst på turen, hvor man efterhånden er godt mør!

Tilbage på hotellet var den første opgave at få indtaget noget væske. Efterfølgende skulle Lasse og jeg mødes med andre deltagere i kurområdet. Efter kun 30 sekunder i saunaen, fandt jeg ud af, at jeg absolut ikke havde lyst til at svede mere den dag, så i stedet blev det til en tur i baren, hvor der var øl-smagning af Weissbeer! Det var absolut noget sjovere.

Turen til Restaurant Miro var absolut også meget sjov og hyggelig – dejligt med alle disse friske ryttere.

Søndag d. 7. maj 2006

Sidste dag på Harzen turen var kun en halv cykeldag. Min og mange andre var efterhånden også mærket af turen. Træt og smadderet i hele kroppen – forventede det ville blive en hård dag at kæmpe sig igennem med tunge ben. Hvordan fa'n skulle man komme op af en 18% stigning i St. Andreasberg, som skulle være dagens højdepunkt.

Gert lagde ud lige fra start op mod St. Andreasberg i tonsertempo – en strækning på 10- 15 km der stiger jævnt ca 2%, på trods af det lå tempoet omkring 33 km/t , hvilket skabte absolut ro i feltet – der blev ikke talt ret meget - først de sidste kilometer inden St. Andreasberg blev tempoet sænket for at samle kræfter til opgøret med en berygtet 18% stigning.

Da kroppen først var kommet i "omdrejninger" kørte det egentligt fint for de flest. Rytterne kom op af bakken i næsten sædvanlig rækkefølge – dog blev enkelte set bruge cyklen som gangstativ det sidste stykke op af stigningen – og det var mod forventning ikke nogle fra den sædvanlige "tunge ende" af feltet.

Efter St. Andreasberg fortsatte vi på den stigning vi kendte fra fredagens tur mod Sonnenberg. Fra Sonnenberg drejede vi mod Braunlage. I Braunlage kørte vi i retning mod St. Andreasberg fra østsiden. Det første stykke ud af Braunlage var der en rigtig god

nedkørsel. Som vi havde erfaret de andre dage, så kommer der som regel en stigning efter en nedkørsel. Det gjorde det også efter vi var drejet til højere mod St. Andreasberg over Oderberg. Her stiger vejen igennem skov og kringlede vej jævnt med 6-7% de næste kilometer op mod St. Andreasberg.

Årets sidste bjerg på Tour de Harzen træningsturen 2006 var besteget. Herefter gik det i fuld fart ned fra St. Andreasberg mod Bad Lauterberg. Søren kastede sig i sædvanlig frygtløs stil ud i nedkørslen sammen med Søren F. og Michael, efterfølgende brillerede Søren i pace efter en varevogn med få meters afstand med høj fart.

Kl 11:30 var alle tilbage på parkeringspladsen foran hotellet, hvor cyklerne blev pakket og det våde cykeltøj smidt. Herefter blev dagens sandwiches nydt i bar overkrop i 25 graders varme fra en skyfri himmel.

Dagens etape var på 53 km og 880 højdemeter (16,6 højdemeter/km), der blev med 26 km/timen. Effektiv køretid 2 timer. Max stigning 19% - det må være St. Andreasberg.

Efter et bad i hotellet indendørs pool område, gik det retur mod Danmark efter en vellykket Tour de Harzen 2006.

Kommentarer søndag:

lb

Dagen tegnede fra morgenstunden til, at blive en ren overlevelsestur, da kroppen virkede tung og træt. Men da kadaveret først var kommet i omdrejninger, så kørte det faktisk rigtig fint. Jeg havde frygtet stigningen på 18% St. Andreasberg – jeg huskede tydeligt, hvordan jeg måtte lide den tort at trække det sidste stykke op sidste år. Men i årets prøve med stigningen gik det rigtig godt – jeg havde fint med kraftoverskud hele vejen op.

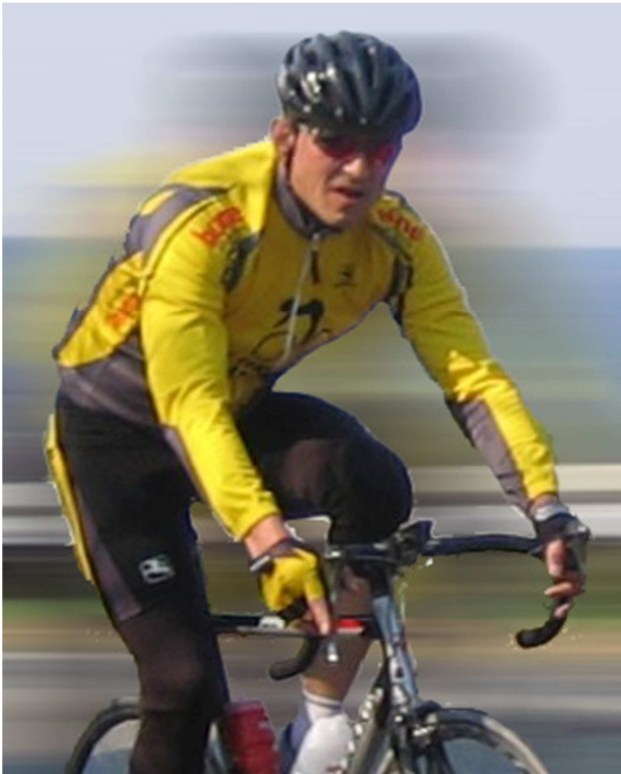
Til stor tilfredsstillelse for mig selv, klarede jeg alle stigninger på årets tur uden at skulle af cyklen.

Efter min mening en helt igennem vellykket tur, hvor vi havde vejret med os, samt nogle gode ture – og ikke mindst nogle rigtige friske og positive deltagere. Idéen med servicevogn var rigtig god, da vi her kunne have ekstra skiftetøj, vand, mad, frugt, værktøj og fotograf med. Matti gjorde det rigtig godt: god rutevejledning på turen, masser af gode billeder og velvillig/positiv

indgangsvinkel til funktionen som "sports direktør" for rytterne

Rytterprofiler:

Navn: **Finn Jacobsen** Direktør By: Øster Alling
Alder:

Tilknytning:

Udstyr: Pinarello Prince SLR DuroAce Bontrager
følge Gearing: 39-27

Forberedelse: Adskillige timer på hometrainer, mountainbike og racer. Finn har desuden smidt hele 18 kg siden nytår og nåede ned på 88 kg under Tour de Harzen. Gert havde stillet som betingelse for Finn deltagelse, at han kom under 95 kg

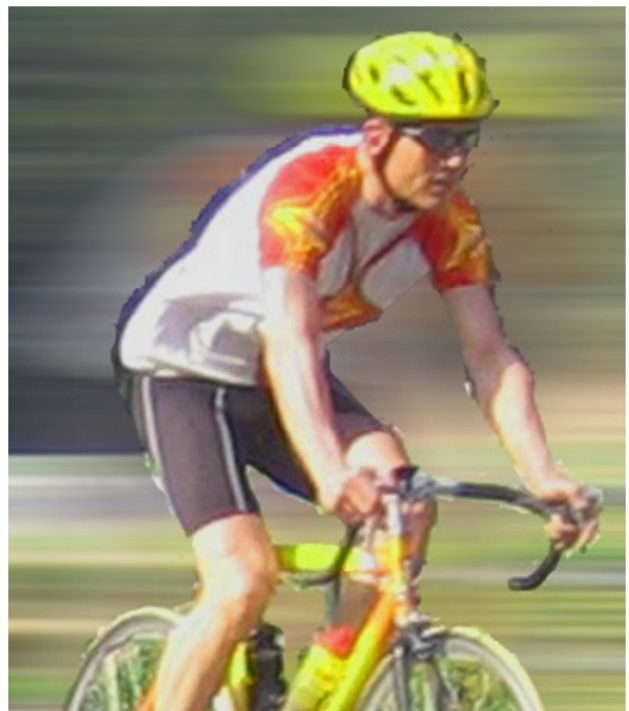
Andet: Finn – teamets materialerytter – med udstyr som de fleste andre misundte, gjorde det rigtig flot. Han sad altid med i den forreste del af feltet når der blev kørt op over bjergene. Bedriften var endnu større set i lyset af, at Finn havde problemer med knæet, hvorfor han under hele turen gennemførte siddende og med en kadence på ikke under 90. Cykler i Assentoft

Cykel Motion.

Gert om Finn:

startede på mountain bike for 2 sæsoner siden, købte derefter en rytter året efter. princip sidste år hang hvor hænges kan.

Kommer ud til sæsonen 2006 som forvandlet, kæmpe talent på cykel da mange af de gutter der er med på denne tur er gamle sports korefærer. Danmarks mestre i svømning, supermaraton løbere. gl. atletik folk, gl. Licens ryttere Men som brumbassen overså han disse detaljer og kørte med pedal omdrejning inget der kunne gøre Armstrong misundelig op af de værste bakker. den absolut største forvandling jeg har set hos noget menneske

Navn: **Henrik Andersen**

Tilknytning: løber og cykler sammen med Gert.

Udstyr: Jensen Cykel Ultegra 9 Gearing: 39-23.

Forberedelse: Begrænset forberedelse på cykel – ca 300 km – der ud over mange kilometers løbetræning.

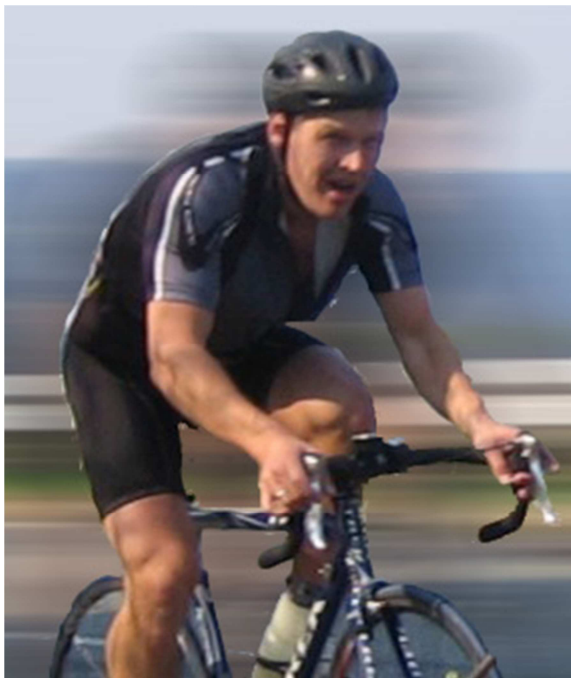
Andet: Henrik tog turens først bjergspurt ved St. Andreasberg. Der efter gik det hurtigt ned af bakke – blandet andet gik Henrik fuldstændig "sukkerkold" på Brocken – og skulle bruge en times tid til at komme bare nogenlunde til hægterne igen (og få varmen). På Gribbebjerg var den gal igen med krise, men Henrik kom igennem begge dage i live. Mon ikke Henrik vil overveje en anden gearing og bedre forberedelse til næste gang – det var i hvert fald ikke den Henrik vi kendte fra sidste år.

Gert om Henrik:

En fantastisk fighter hvis motto er jeg dør i front, dette lykkes for ham med stor succes i år. Andre gange har han bare diamanter i benene.

er en fantastisk løber og kunne komme meget længere i løb hvis det ikke have været for sine skrøbelige knæ. Hans ukuelige gå på mod er sjældent set.

Trods sine store anstrengelser i løbet af dagen er der altid plads til en prøven hos det modsatte køn, som henrik siger der kommer altid en sporvogn og en pige til.

Navn: **Gert Lind Sand** By: Randers Salgschef Alder: 42 år

Forberedelse: adskillige timer og kilometer på mountainbike, racer og spindingscyklen i kælderen.

Udstyr: Trek DuraAce Følge:

Andet: Gert "Tysker-hjelm" gjorde sig specielt bemærket med en cykelhjelm, der mest af alt lignede en hjelm fra 1. verdenskrig. Når ellers "materiellet" virkede, gav han Lasse og de andre skarp konkurrence på stigningerne. Det blev dog kun til "ligeved-og-næsten" for at tage en bjergspurt. Cykler for Assentoft Cykel Motion.

Henrik A. om Gert:

Den uofficielle holdkaptajn, som sørger for at melde en dato ud, der passer i hans kalender. Derudover vil han ikke rigtig være ved, at det faktisk er ham, der stille og roligt i baggrunden samler trådene og får arrangementet til at fungere.

På samme måde som hans arbejde; han slider ihærdigt og det kunne ikke falde ham ind at prale af titlen som salgschef.

Holdkaptajn eller salgschef - det skilter Gert ikke med. Ligesom man ikke vil kunne få ham til at indrømme den 3. titel: "Vennernes ven". Gert kan man bare altid regne med og han husker at komme ud i alle afkroge af sit kæmpe netværk - alle kan regne med at høre "Hej, det er Gert - hvordan går det".

At han derudover har flirtet med titler som Danmarks mester, haft det ene ben i en OL-lejr og løber et fantastisk marathon - det får man også kun at vide hvis man spørger.

I år så vi Gerts hidtil bedste som bjerggrytter. Det havde han vist egentlig ikke selv regnet med; at kunne markere sig så skarpt på alle tre dage - det var ekstraordinært, som Gert har for vane at gøre det...

Navn: Henrik Simonsen By: Skanderborg Politibetjent Alder:

Gert om Henrik:

politibejent fra Skanderborg, en fantastisk Atlet med stort A. Kan blive god til alting hvis han ville, er gammel roer og atletik mand med kæmpe stort talent. Altid positiv, også når det går mest opad. Kæle navn Big Simon, Hvorfor ved jeg ikke vi kunne evt. spørge Charlotte om hun har nogle forslag.

Navn: **Ib Meineche** By: Galten
Projektleder/Systemkonsulent Alder: 44 år

Tilknytning: bror til Gert.

Forberedelse: 1700 km siden nytår + spinning i vinters. Desuden smidt 12 kg siden nytår, således "kampvægtet" nåede ned på 84 kg – 7 kg mindre end ved sidste års Harzen tur.

Udstyr: Specialized Allez Comp med Ultegra 10 og Mavic CXP33 fælge. Gearing: 38-27

Andet: Den ene af de to deltagende "Team AxaptaOnline" rytter, som han er selvudnævnt kaptajn for.

Henrik A om Gribben:

Ib the Grip alias Grippen tog en voldsom revanche på det grufulde grippebjerg i år. - Og på flere andre stigninger, med et uimodståeligt højkadancetråd, var Ib the Grip på sin nye cykel ikke til at kende. Sidste års "angreb" på gribbebjerg - hvor det var bjerget og dets modbydelige, tyske, sorte Gefl"uge, der angreb Ib the Grip - var i år afløst af et angreb fra Grippen med et tråd, der satte selv den tidligere bjergkonge Henrik A af. Henrik forsøgte endda at demotivere Grippen til at holde et uautoriseret pit stop på den værste stigning af bjerget, men Grippen holdt såvel moral som kadance høj og kørte forbi med et kort nik og nogle demoraliserende bemærkninger til Henrik, som således blev totalt sat af Grippen

Navn: **Lasse Hansen** By: Nørrebro/København
Systemudvikler/ingeniør Alder: 36 år

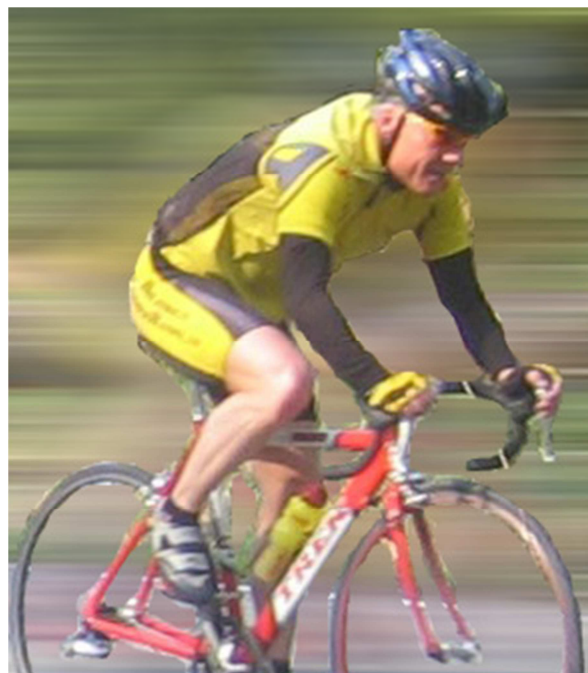
Tilknytning: kollega til Ib

Forberedelse: 15 km frem og tilbage fra arbejde hver dag på cykel, samt Mountainbike i skoven – i alt 2000+ kilometer.

Udstyr: Principia RSL med Ultegra 9. Mavic CXP33 fælg. Gearing: 38-27

Andet: Den sidste af de to deltagende "Team AxaptaOnline" rytter, hvor han har titel som "hjelpe-rytter". Lasse udfordrede mere eller mindre af egen vilje de øvrige ryttere på alle bjergspurterne. Lasse blev årets "bjergged" og derved retten til at køre i polka-trøjen indtil næste års tour.

Lige så god Lasse var til at køre op af – lige så store problemer havde han med at køre ned af. Turen har kostet ham mindst et sæt bremseklodser.

Navn: **Jan Dich** Handelsskole lære By. Randers
Alder: 47 år

Tilknytning:

Udstyr: Trek Gearing: 39-23

Gert om Jan:

En fantastisk svømmer holdets absolutte geni med en ekstrem høj intelligens kvotient, ved desuden en masse underlige ting bla. latin er hans favorit genmæle. Er lærer på højere læreanstalt i økonomi. Men på bjergene holder hans sandsynlighedsregning altid stik, som han siger ligningen - Dicus2 over amaronone H2O. så er sandsynligheden for dicus flatus som vinder højst sandsynlig

Navn: **Matti**

Gert om Matti:

*Matti, måletekniker af profession. var den der var mest træt om aftenen da han sled som en hest hele dagen med at følge med i vores tempo.
Gl. kajak rorer og en god løber tilbage i 70'eren men elsker rødvin og god mad som Jan ULRich, Min mentor fra humør akedemiet (Elite legetøj som han kontrollerede med sin ukuelige charme,/ specielt damerne over 50 faldt pladask for ham.)
Ungdomkærlighed pigebarnd ved navn Raider.
Opvokset på Randers kaserne men viser absolut ikke tegn på at ville indordne.*

Navn: **Mikael Lillelund**, 41 år, mls@mail.dk, Silkeborg, kriminalassistent i Skanderborg, har cyklet i 9 år - i starten kun mountainbike, men den er nu opstaldet til fordel for en landevejscykel. Løber lidt orienteringsløb ved siden af.

Grej: Giant OCR carbon med Campagnolo Shamal hjul og 10 speed Record-gruppe med 39/53-11/23 gearing.

Mikael om Mikael:

Styrke: tror han stadig er 20 år. Svagheder: tror han stadig er 20 år.

*Tilknytning: Kollega til Henrik Simonsen , igennem hvilken indbydelsen til Harzen kom.
Vi håber på, at vi ikke har gjort os helt umulige og således har kørt os på hold til næste år.*

Ib om Mikael:

Mikael hang gevaldigt i bremsen på Brocken. På den sidste stigning inden toppen, mødt jeg til min overraskelse Mikael, der stod og hang ind over cyklen, medens han med rystende hænder forsøgte at vride noget vand ud af drikkedunken. Han lignede ikke én der kom på cyklen igen. Kort efter mig fulgte Mikael kammerat fra Silkeborg - Michael - og ham ville han åbenbart ikke tabe ansigt til for Mikael kom på cyklen igen om kæmpet sig det sidste stykke til mål.

Navn: **Michael Greve**, 42 år, grev@tiscali.dk, vindmølleteknikker, Silkeborg

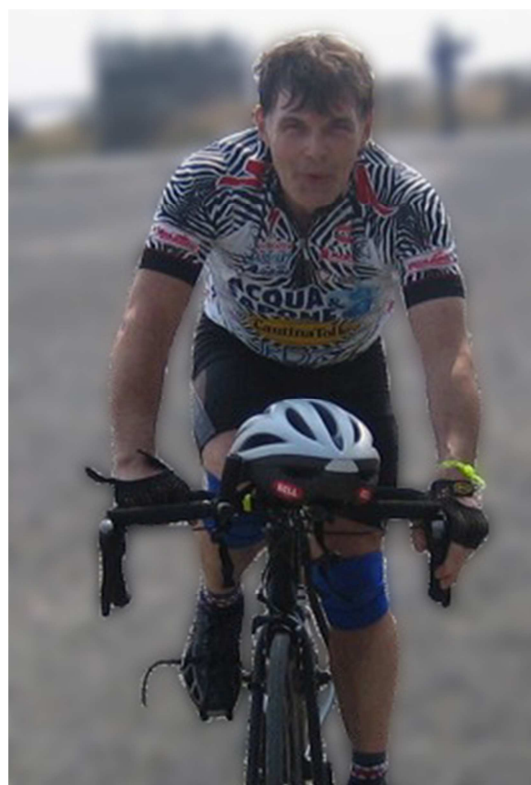
Udstyr: Isaac Kelvin Ultegra 10   Følge: Mavic Ksyrium SL
Gearing: 39-27

Mikael om Michael:

har cyklet i rigtig mange år og har i et par år snuset lidt til licensklassen. Holdt et sabbatår, men er nu vendt tilbage på en spritny Isaac Kelvin. Har en meget høj træningsintensitet og -moral på landevejene, der bliver suppleret med spinning og sauna, når kulden sætter ind.

Styrker: nedkørsler og spurtopgør. Svagheder: stigninger samt en Ulrich-tendens til at påføre sig unødvendigt vinterhuld.

Tilknytning: barndomskammerat med Mikael Lillelund.

Navn: **Søren Bundgaard** Tegner og formand for papagøjeferien 54 år

Tilknytning: svømmer sammen med Jan Dick

Forberedelse:

Udstyr: Stratos med Shimano 105.

Andet: Turens mest sjove personlighed – på den gode måde. Søren – der er tidligere A-licensrytter indtil en tur på hovedet igennem bagruden på en bil satte en stopper for – kan absolut ikke kaldes "materialerytter". En dag Søren var ned for at købe mælk i Aldi, røg en Statos racer i indkøbskurven. Han havde under turen en hel del problemer med sine gear, der førte deres eget liv. Der kom også mange muntre bemærkninger til disse gearproblemer: "hvorfor smutter du ikke ned i Aldi og får fikset gear" og lignende bemærkninger.

Søren havde lidt problemer på opkørslerne – måske fordi han ikke havde rigtige "klik" pedaler, men pedaler med snøre. Ned af bakke var han til gengæld suveræn, hvor ingen kunne følge ham i hans frygtløse kørestil. Opnåede turens makshastighed med 93 km/t.

Gert om Søren:

ved ikke så meget om ham men en ting ved jeg manden kan ikke fryse kører årer rundt i shorts og t-shirt med en avis på maven, når jeg siger hele året mener jeg hele året også i januar i minus 10 grader. Hans cykel giver jeg højst en sæson da han har en usædvanlig masse kræfter i sine vikinge ben

Navn: **Søren Friis** By: Thisted

Udstyr: Zegno Campagnolo fælge Kompact 34-27 gearing

Genganger fra sidste års tur til Harzen. Søren havde det rigtig god med nedkørslerne!